

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

P9_TA(2022)0280

Unia bankowa – sprawozdanie roczne za 2021 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2022 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2021 (2021/2184(INI))**

(2023/C 47/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 114, art. 127 ust. 6 i art. 140 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając działania następcze Komisji dotyczące rezolucji Parlamentu z 7 października 2021 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie roczne za 2020 r.,
- uwzględniając dokument Europejskiego Banku Centralnego (EBC) pt.: „Feedback on the input provided by the European Parliament as part of its »Resolution on Banking Union – Annual Report 2020«” [„Odpowiedź na uwagi Parlamentu Europejskiego zawarte w rezolucji w sprawie unii bankowej – sprawozdanie roczne za 2020 r.”] ⁽²⁾,
- uwzględniając raport roczny EBC z działalności nadzorczej za 2020 r. przedstawiony 23 marca 2021 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając priorytety nadzorcze EBC na lata 2022–2024 opublikowane 7 grudnia 2021 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając odpowiedź Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) z 7 października 2021 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie roczne za 2020 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 października 2020 r. w sprawie finansów cyfrowych: pojawiające się zagrożenia w zakresie kryptoaktywów – wyzwania regulacyjne i nadzorcze w obszarze usług, instytucji i rynków finansowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając pakiet bankowy Komisji z 27 października 2021 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając prowadzone przez Komisję ukierunkowane konsultacje w sprawie ram polityki makroostrożnościowej dla sektora bankowego, które rozpoczęły się 30 listopada 2021 r. ⁽⁸⁾;
- uwzględniając pakiet ustawodawczy Komisji z 20 lipca 2021 r. dotyczący przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 151.

⁽²⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm~59811d5fb7.feedback_ar2020.pdf

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/html/ssm.ar2020~1a59f5757c.pl.html>

⁽⁴⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/priorities/html/ssm.supervisory_priorities2022~0f890c6b70.pl.html

⁽⁵⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 72.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 89.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/211027-banking-package_en

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2021-banking-macroprudential-framework_en

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/210720-anti-money-laundering-countering-financing-terrorism_en

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwzględniając przegląd stabilności finansowej EBC z listopada 2021 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając opracowanie pt. „Cyfrowe euro: implikacje polityczne i perspektywy”, na wniosek Komisji Gospodarczej i Monetarnej i opublikowanego przez Dyrekcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej w styczniu 2022 r. ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie EBC z 2 października 2020 r. w sprawie cyfrowego euro ⁽¹²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie EBC pt.: „Digital euro experimentation scope and key learnings” [„Zakres eksperymentów dotyczących cyfrowego euro i najważniejsze wnioski”] ⁽¹³⁾,
- uwzględniając protokół ustaleń między EBC a władzami Zjednoczonego Królestwa, który wszedł w życie 1 stycznia 2021 r. ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając dokument EBC i Zespołu ds. Monitorowania Ryzyka Klimatycznego Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z lipca 2021 r. pt. „Climate-related risk and financial stability” [„Ryzyko związane z klimatem a stabilność finansowa”] ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając przeprowadzony przez EBC we wrześniu 2021 r. test warunków skrajnych dotyczący klimatu ⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając ukierunkowany przegląd modeli wewnętrznych opublikowany przez EBC w kwietniu 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie EBC z listopada 2021 r. pt. „Stan zarządzania ryzykiem klimatycznym i środowiskowym w sektorze bankowym: sprawozdanie z przeglądu nadzorczego podejść banków do zarządzania ryzykiem klimatycznym i środowiskowym” ⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając porozumienie paryskie, a także pakt klimatyczny z Glasgow przyjęty na podstawie Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu,
- uwzględniając sprawozdanie roczne SRB za rok 2020 z 30 czerwca 2021 r. ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając wieloletni program prac SRB na lata 2021–2023 oraz jej program prac na rok 2021 ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając program prac SRB na rok 2022 ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) z 24 listopada 2021 r. pt. „Wdrażanie MSSF 9 przez instytucje UE – sprawozdanie monitorujące” ⁽²¹⁾,
- uwzględniając zalecenie EBC z 15 grudnia 2020 r. w sprawie wypłat dywidend w czasie pandemii COVID-19 ⁽²²⁾,

⁽¹⁰⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2021/html/ecb.pr211117~43fea9f9ce.en.html>

⁽¹¹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/703337/IPOL_STU\(2022\)703337_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2022/703337/IPOL_STU(2022)703337_EN.pdf)

⁽¹²⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

⁽¹³⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.digitaleuroscopekeylearnings202107~564d89045e.en.pdf>

⁽¹⁴⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/legalframework/mous/html/ssm.mou_2019_pra~fbad08a4bc.en.pdf?57221907ef3-ce290b35bd2ab650868bb

⁽¹⁵⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/recommendations/2021/esrb.climateriskfinancialstability202107_annex~35e1822ff7.en.pdf

⁽¹⁶⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op281~05a7735b1c.en.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.202111guideonclimate-relatedandenvironmentalrisks~4b25454055.en.pdf>

⁽¹⁸⁾ https://www.srb.europa.eu/system/files/media/document/Annual%20Report%202020_Final_web.pdf

⁽¹⁹⁾ <https://www.srb.europa.eu/system/files/media/document/2020-11-30%20SRB%20Multi-Annual%20Work%20Programme%202021-2023.pdf>

⁽²⁰⁾ https://www.srb.europa.eu/system/files/media/document/2021-11-26_Work-Programme-2022.pdf

⁽²¹⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Reports/2021/1024609/IFRS9%20monitoring%20report.pdf

⁽²²⁾ Dz.U. C 437 z 18.12.2020, s. 1.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z 16 grudnia 2020 r. pt. „Rozwiązanie problemu kredytów zagrożonych zaistniałego w następstwie pandemii COVID-19” (COM(2020)0822),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie równowagi płci przy obsadzaniu stanowisk w obszarze polityki gospodarczej i monetarnej UE ⁽²³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wzmocnienia międzynarodowej roli euro ⁽²⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie monitorujące SRB z listopada 2021 r. w sprawie wskaźników ograniczania ryzyka,
- uwzględniając informacje przekazane przez EBC w odpowiedzi na uwagi Parlamentu zawarte w rezolucji z 7 października 2021 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie roczne za rok 2020,
- uwzględniając wniosek Komisji z 24 listopada 2015 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w celu ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów (COM(2015)0586),
- uwzględniając drugie wspólne sprawozdanie z oceny ryzyka Europejskiego Urzędu Nadzoru z września 2021 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne EUNB zatytułowane „Risk Assessment of the European Banking System – December 2021” [„Ocena ryzyka dotycząca europejskiego systemu bankowego, grudzień 2021 r.”] ⁽²⁵⁾,
- uwzględniając badanie EUNB z 16 grudnia 2021 r. pt. „Guidelines on cooperation and information exchange between prudential supervisors, AML / CFT supervisors and financial intelligence units under Directive 2013/36/EU” [„Wytoczne dotyczące współpracy i wymiany informacji między organami nadzoru ostrożnościowego, organem sprawującym nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu a jednostkami analityki finansowej na podstawie dyrektywy 2013/36/UE”] ⁽²⁶⁾,
- uwzględniając dokument ERRS pt. „Monitoring the financial stability implications of COVID-19 support measures” [„Monitorowanie skutków dla stabilności finansowej środków wsparcia w związku z COVID-19”] oparty na notatkach przygotowanych na posiedzeniach Rady Generalnej ERRS w dniach 25 marca i 24 czerwca 2021 r. ⁽²⁷⁾,
- uwzględniając sprawozdanie ERRS z grudnia 2021 r. pt. „Report of the Expert Group on Macroprudential Stance – Phase II (implementation)” [„Sprawozdanie grupy ekspertów w sprawie kursu polityki makroostrożnościowej – etap II (wdrożenie)”] ⁽²⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Rady Stabilności Finansowej z 1 kwietnia 2021 r. pt.: „Evaluation of the Effects of Too-Big-To-Fail Reforms” [„Ocena skutków reform dotyczących instytucji »zbyt dużych, by upaść«”] ⁽²⁹⁾,
- uwzględniając szczegółową analizę z października 2021 r. zleconą przez Komisję Gospodarczą i Monetarą pt.: „Don't let up. The EU needs to maintain high standards for its banking sector as the European economy emerges from the Covid-19 pandemic” [„Nie można ustawać w wysiłkach. UE musi utrzymać wysokie standardy dla swojego sektora bankowego w czasie wychodzenia gospodarki europejskiej z pandemii COVID-19”] ⁽³⁰⁾,

⁽²³⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 105.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 118.

⁽²⁵⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/EU%20Wide%20Transparency%20Exercise/2021/1025102/Risk_Assessment_Report_December_2021.pdf

⁽²⁶⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Guidelines/2021/EBA-GL-2021-15%20GL%20on%20CFT%20cooperation/1025384/Final%20AML-CFT%20Cooperation%20Guidelines.pdf

⁽²⁷⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/esrb.20210908.monitoring_the_financial_stability_implications_of_COVID-19_support_measures~3b86797376.en.pdf

⁽²⁸⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/esrb.report_of_the_Expert_Group_on_Macroprudential_Stance_Phase_II202112~e280322d28.en.pdf

⁽²⁹⁾ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P010421-1.pdf>

⁽³⁰⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689461/IPOL_IDA\(2021\)689461_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689461/IPOL_IDA(2021)689461_EN.pdf)

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- uwzględniając analizę przeprowadzoną przez Dział ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego (EGOV) Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu z października 2021 r. pt.: „Preventing money laundering in the banking sector – reinforcing the supervisory and regulatory framework” [„Zapobieganie praniu pieniędzy w sektorze bankowym – wzmocnienie ram nadzorczych i regulacyjnych”] ⁽³¹⁾,
 - uwzględniając szczegółową analizę z października 2021 r. zleconą przez Komisję Gospodarczą i Monetarną pt.: „Did the pandemic lead to structural changes in the banking sector?” [„Czy pandemia doprowadziła do zmian strukturalnych w sektorze bankowym?”] ⁽³²⁾,
 - uwzględniając analizę Działu ds. Wspierania Zarządzania Gospodarczego (EGOV) Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu Europejskiego z października 2021 r. pt.: „Impediments to Resolvability – what is the status quo?” [Przeszkody dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – analiza sytuacji] ⁽³³⁾,
 - uwzględniając badanie EGOV z października 2021 r. pt.: „Review of the crisis management and deposit insurance framework – Summary of some related issues” [„Przegląd ram zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów – synteza niektórych powiązanych kwestii”] ⁽³⁴⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarniej (A9-0186/2022),
- A. mając na uwadze, że unia bankowa składa się obecnie z Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z pojedynczym zbiorem zasad jako jej podstawą, i zapewnia pełne dostosowanie między członkami unii bankowej jeśli chodzi o nadzór nad działalnością bankową i zarządzanie kryzysami bankowymi i upadłością bankową oraz stanowi integralny element stabilności finansowej Unii; mając na uwadze, że chociaż dyrektywa w sprawie systemów gwarantowania depozytów ⁽³⁵⁾ określa wysokie minimalne standardy w dziedzinie ochrony depozytów, unia bankowa nie została jeszcze ukończona, ponieważ trzeci filar – europejski system gwarantowania depozytów – nie został jeszcze ustanowiony;
- B. mając na uwadze, że dla bardziej stabilnej, konkurencyjnej i jednolitej unii gospodarczej i walutowej (UGW) niezbędna jest silna unia bankowa oraz lepiej rozwinięta i bezpieczna unia rynków kapitałowych; mając na uwadze, że oba projekty są wzajemnie połączone, a rozwój jednego z nich powinien prowadzić do postępu w realizacji i rozwoju drugiego; mając na uwadze, że zarówno unia bankowa, jak i unia rynków kapitałowych, są niezbędne do wzmocnienia gospodarki Unii w erze po COVID-19;
- C. mając na uwadze, że zabezpieczenie dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) zostanie wprowadzone do 2022 r., czyli dwa lata wcześniej, niż planowano;
- D. mając na uwadze, że unia bankowa jest otwarta dla wszystkich państw członkowskich UE; mając na uwadze, że Bułgaria i Chorwacja przystąpiły do europejskiego mechanizmu kursowego (ERM II) i tym samym do unii bankowej;
- E. mając na uwadze, że rosyjska agresja na Ukrainę i jej konsekwencje gospodarcze będą miały bezpośredni i pośredni wpływ na unijny sektor bankowy; mając na uwadze, że obecnie trudno jest zmierzyć zakres i skalę tego wpływu; mając na uwadze, że banki UE odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu wdrożenia i przestrzegania sankcji nałożonych przez UE na Rosję w odpowiedzi na inwazję;
- F. mając na uwadze, że reakcja unijnego sektora bankowego na kryzys wywołany pandemią, oparta na przeglądzie przepisów przeprowadzonym po globalnym kryzysie finansowym i ułatwiona przez jednolity zbiór przepisów oraz skoordynowany nadzór w unii bankowej, dowiodła odporności tego sektora; mając na uwadze, że nadzwyczajne i potrzebne środki pomocowe w ramach polityki publicznej i praktyki w zakresie ochrony kapitału zapewniły również znaczne wsparcie sektorowi bankowemu; mając na uwadze, że łączny wskaźnik kredytów zagrożonych zmniejszył się jeszcze bardziej, do 2,17 % w trzecim kwartale 2021 r., chociaż w niektórych państwach członkowskich bezwzględna wielkość kredytów zagrożonych pozostaje wysoka;

⁽³¹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/659654/IPOL_IDA\(2021\)659654_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/659654/IPOL_IDA(2021)659654_EN.pdf)

⁽³²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689460/IPOL_IDA\(2021\)689460_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689460/IPOL_IDA(2021)689460_EN.pdf)

⁽³³⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689468/IPOL_IDA\(2021\)689468_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2021/689468/IPOL_IDA(2021)689468_EN.pdf)

⁽³⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/659632/IPOL_BRI\(2021\)659632_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/659632/IPOL_BRI(2021)659632_EN.pdf)

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- G. mając na uwadze, że terminowe i ukierunkowane wsparcie podczas pandemii COVID-19 umożliwiło bankom dalsze udzielanie pożyczek dla gospodarki, ochronę miejsc pracy i przedsiębiorstw oraz wnoszenie wkładu we wzrost gospodarczy; mając na uwadze, że środki te były dobrym wstępnym narzędziem walki z kryzysem; mając na uwadze, że należy spodziewać się stopniowego wycofywania środków wsparcia, co umożliwi wykorzystanie narzędzi służących odbudowie gospodarki jako całości; mając na uwadze, że istnieje potrzeba ograniczenia wciąż istniejących ryzyk systemowych wynikających z wzajemnych powiązań i złożoności systemu bankowego UE, które leżą u podstaw problemu podmiotów „zbyt dużych, by upaść”;
- H. mając na uwadze, że nadzór bankowy EBC zakomunikował, iż umożliwi bankom działanie poniżej poziomu określonego wytycznymi kapitałowymi w ramach filaru II (P2G) oraz bez spełniania wymogu połączonego bufora co najmniej do końca 2022 r. bez automatycznego uruchamiania działania nadzorczego; mając na uwadze, że celem tej decyzji jest zapewnienie bankom możliwości dalszego udzielania pożyczek gospodarce realnej;
- I. mając na uwadze, że w miarę wychodzenia z pandemii COVID-19 Unia musi utrzymać wysokie standardy, zwłaszcza pod względem wymogów kapitałowych i praktyk w zakresie zarządzania ryzykiem, aby zapewnić odporność sektora w przyszłości;
- J. mając na uwadze, że pomimo wysokiej odporności sektora bankowego podczas kryzysu związanego z COVID-19 istnieje ryzyko, że sektor ten będzie narażony na ryzyko, w szczególności w odniesieniu do jakości aktywów, np. kredytów zagrożonych, gdy tymczasowe środki wsparcia będą stopniowo wycofywane, co będzie wymagało ścisłego monitorowania i zarządzania;
- K. mając na uwadze, że unia bankowa powinna pomóc w rozwiązaniu problemu powiązania między bankiem a państwem, który nadal istnieje; mając na uwadze, że w wielu bankach wzrasta poziom zaangażowania w dług państwowy; mając na uwadze, że ostrożnościowe traktowanie długu państwowego powinno być zgodne z normami międzynarodowymi;
- L. mając na uwadze, że sektor bankowości i rynków finansowych ma kluczowe znaczenie dla ożywienia gospodarczego i przejścia na gospodarkę neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla i cyfrową, w szczególności dzięki kierowaniu najważniejszego finansowania na wspieranie inwestycji (zwłaszcza do MŚP); mając na uwadze, że takie wyzwanie będzie wymagało silnego, stabilnego, odpornego i mającego wysoki poziom kapitału sektora bankowego w połączeniu ze zintegrowanymi rynkami kapitałowymi;
- M. mając na uwadze, że przy ocenie zrównoważonego charakteru bilansów banków należy wziąć pod uwagę przejście na gospodarkę zeroemisyjną jako źródło ryzyka wpływające potencjalnie na inwestycje w obrębie regionów i sektorów; mając na uwadze, że istnieje potrzeba dalszej oceny tych potencjalnych zagrożeń oraz wdrożenia przyszłościowych narzędzi zarządzania ryzykiem, które mogą uchwycić bardziej długoterminowe zagrożenia klimatyczne i środowiskowe;
- N. mając na uwadze, że cyfryzacja finansów wiąże się z ogromnym potencjałem, który przynosi ze sobą znaczne postępy technologiczne w sektorze bankowym UE przez zwiększenie efektywności świadczenia usług bankowych i zaostrenie apetytu na innowacje; mając na uwadze, że cyfryzacja finansów stawia wyzwania także przed sektorem bankowym UE ze względu na zagrożenia w zakresie cyberbezpieczeństwa i ochrony danych, ryzyko związane z praniem pieniędzy oraz obawy dotyczące ochrony konsumentów; mając na uwadze, że sektor bankowy UE musi zwiększyć swoją cyberodporność, aby zagwarantować, że systemy ICT będą w stanie oprzeć się różnym typom zagrożeń dla cyberbezpieczeństwa; mając na uwadze, że cyfryzacja finansów wywrze znaczny wpływ na osobiste kanały dystrybucji usług bankowych, a także na dostępność usług bankowych na obszarach wiejskich;
- O. mając na uwadze wyzwania wynikające z kryptoaktywów i kryptowalut, które są złożonymi zjawiskami wymagającymi odpowiednich reakcji politycznych równoważących zachęty do innowacji z ochroną inwestorów i konsumentów; mając na uwadze, że na bankach spoczywa coraz większa odpowiedzialność w tym względzie; mając na uwadze, że należy wziąć pod uwagę wpływ wydobywania kryptowalut na środowisko, a także zagrożenie dla bezpieczeństwa, jakie stwarzają anonimowe portfele kryptowalutowe;
- P. mając na uwadze, że ze względu utrzymujące się luki w unijnych ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy istnieje potrzeba wzmocnionego, zharmonizowanego i skutecznego nadzoru i egzekwowania przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, co jest niezbędne do ochrony integralności systemu finansowego UE i ochrony przed zagrożeniami ze strony państw trzecich wysokiego ryzyka; mając na uwadze, że nadal występują poważne różnice w podejściach organów krajowych państw członkowskich UE do nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz w stosowaniu prawodawstwa UE dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy;

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

- Q. mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo są obecnie zobowiązane do utrzymania współpracy regulacyjnej i nadzorczej w dziedzinie usług finansowych i że to podejście oparte na współpracy powinno stanowić podstawę długoterminowych stosunków między UE i Zjednoczonym Królestwem; mając na uwadze, że Komisja przedłuży tymczasowe zezwolenie umożliwiające unijnym bankom i zarządzającym funduszami korzystanie z brytyjskich izb rozliczeniowych;
- R. mając na uwadze, że należy odpowiednio chronić konsumentów, inwestorów i wszystkich deponentów w unii bankowej oraz że powinni oni być odpowiednio informowani o wszelkich decyzjach mających na nich wpływ; mając na uwadze, że ochrona konsumentów i inwestorów ma również ogromne znaczenie dla pogłębienia unii rynków kapitałowych; mając na uwadze, że prawo Unii zapewnia wspólny podstawowy poziom ochrony wszystkim konsumentom zamieszkałym w UE; mając na uwadze, że przepisy krajowe wdrażające unijne wymogi w zakresie ochrony konsumentów różnią się w obrębie unii bankowej, w związku z czym istnieje potrzeba bardziej zharmonizowanej i lepszej ochrony konsumentów w całej UE; mając na uwadze, że w unii bankowej wciąż brakuje skutecznych narzędzi do wyeliminowania problemów, z którymi borykają się konsumenci, takich jak sztuczna złożoność, nieuczciwe praktyki handlowe i wykluczenie najsłabszych grup z korzystania z podstawowych usług;
- S. mając na uwadze, że jednym z głównych celów unii bankowej jest, aby podatnicy nie ponosili kosztów działań naprawczych w przypadku upadłości banku;
- T. mając na uwadze, że ramy zarządzania kryzysowego i gwarantowania depozytów powinny zapewniać spójne i skuteczne podejście do wszystkich banków, niezależnie od ich wielkości lub modelu biznesowego, a także przyczynić się do zachowania stabilności finansowej, minimalizować wykorzystanie pieniędzy podatników oraz zapewnić równe warunki działania w całej UE, przy należywym uwzględnieniu zasady pomocniczości;

Uwagi ogólne

- przypomina, że unia bankowa, która dostosowuje odpowiedzialność zarówno za nadzór, jak i restrukturyzację i uporządkowaną likwidację banków w strefie euro oraz wymaga od banków w całym systemie bankowym UE prowadzenia działalności zgodnie z tym samym zbiorem przepisów, jest zasadniczym elementem dokończenia budowy UGW i rynku wewnętrznego;** zauważa, że dwa pierwsze filary unii bankowej – Jednolity Mechanizm Nadzorczy i jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – funkcjonują obecnie i są w pełni operacyjne; zauważa jednak, że nie ustanowiono jeszcze wspólnego systemu ochrony depozytów (EDIS);
- przypomina, że zasadniczym celem unii bankowej jest bezpieczeństwo i stabilność systemu bankowego w strefie euro i szerzej w UE oraz zapobieganie ratowaniu banków przez podatników; przypomina, że od czasu kryzysu finansowego w 2008 r. poczyniono znaczne postępy dzięki ustanowieniu Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: Europejskie banki mają obecnie silniejszą pozycję, aby przetrwać wstrząsy finansowe, a także wprowadzono mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zapewnienia bankom znajdującym się w trudnej sytuacji możliwości likwidacji bez korzystania z pieniędzy podatników; popiera wysiłki na rzecz wzmocnienia i ukończenia unii bankowej i podkreśla, że równoległe powinny być realizowane postępy w różnych obszarach; podkreśla, że znaczne wysiłki podjęte w celu utworzenia unii bankowej przyczyniły się do zwiększenia zaufania do unijnego sektora bankowego oraz zwiększyły jego odporność i konkurencyjność oraz że w konsekwencji w okresie pandemii COVID-19 banki UE były w dobrej formie, z wyższym poziomem kapitału i zdolne do odgrywania zasadniczej roli polegającej na zapewnieniu dostępu do finansowania podczas pandemii;
- przypomina, że do unii bankowej należą wszystkie państwa członkowskie wchodzące w skład strefy euro oraz że państwa członkowskie niewchodzące w skład tej strefy również mogą do niej dołączyć; uważa, że unia bankowa powinna być budowana w sposób przejrzysty, spójny i solidny, także dla państw członkowskich spoza strefy euro; zwraca uwagę, że państwa członkowskie nie należące do unii bankowej również są związane regułami powstałymi w wyniku procesu harmonizacji i integracji unijnego systemu bankowego, zaś ich systemy bankowe są de facto silnie związane z unią bankową; z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Bułgarii i Chorwacji do unii bankowej oraz włączenie bułgarskiego lewa i chorwackiej kuny do ERM II; dostrzega, że uczestnictwo w unii bankowej wymaga zgodności z odpowiednimi normami i przepisami UE;
- wyraża głębokie zaniepokojenie rosyjską inwazją na Ukrainę i jej skutkami dla gospodarki europejskiej; zwraca uwagę, że bezpośrednie i pośrednie skutki tej wojny będą miały wpływ na gospodarkę UE, wpływ, który jest obecnie trudny do oszacowania i może stanowić potencjalne zagrożenie dla stabilności unijnego sektora bankowego; w związku z tym wzywa EBC, Europejskie Urzędy Nadzoru i właściwe organy krajowe do ścisłego monitorowania wpływu wojny na unijny sektor bankowy;

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

5. zauważa, że sektor bankowy wykazał się stosunkowo dużą odpornością na kryzys związany z COVID-19 oraz odegrał ważną rolę w minimalizowaniu negatywnego wpływu pandemii na gospodarkę; zwraca uwagę, że odporność ta jest wynikiem reform regulacyjnych przyjętych w następstwie poprzedniego światowego kryzysu finansowego; podkreśla również rolę środków tymczasowych, w tym środków przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013⁽³⁶⁾ (rozwiązanie prowizoryczne CRR), które umożliwiły bankom dalsze udzielanie kredytów gospodarstwu domowemu i przedsiębiorstwom, a także rolę dodatkowej przestrzeni kapitałowej zapewnianej przez EBC; podkreśla, że reformy regulacyjne po kryzysie finansowym w 2008 r. należy chronić oraz że należy eliminować luki regulacyjne;
6. zauważa, że środki nadzwyczajne mające na celu wsparcie zdolności banków do udzielania kredytów gospodarstwu domowemu i przedsiębiorstwom powinny obowiązywać tak długo, jak jest to konieczne; zwraca uwagę na to, jak ważne jest zapewnienie dobrze skoordynowanego, ostrożnego, stopniowego i ukierunkowanego przejścia od środków pomocowych związanych z pandemią do narzędzi wsparcia odbudowy gospodarczej, w tym reform w państwach członkowskich, przez krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności; podkreśla, że należy spodziewać się stopniowego wycofywania środków nadzwyczajnych; podkreśla w tym kontekście, że przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym wycofaniu tych środków należy wziąć pod uwagę ogromną niestabilność spowodowaną rosyjską inwazją na Ukrainę; odnotowuje decyzję Rady Prezesów EBC z 16 grudnia 2021 r. o zaprzestaniu skupu aktywów netto w ramach nadzwyczajnego programu zakupów w czasie pandemii (PEPP);
7. podkreśla kluczową rolę unijnego sektora bankowego i rynków kapitałowych w finansowaniu odporności, odbudowy oraz zielonej i cyfrowej transformacji gospodarki europejskiej, w tym w zapewnianiu MŚP dostępu do kredytów; przypomina, że aby sprostać tym zadaniom, sektor bankowy UE musi być silny, odporny, dobrze uregulowany i dobrze skapitalizowany;
8. podkreśla, że silna i dobrze zorganizowana unia rynków kapitałowych wraz z rozwojem unii bankowej pomoże zapewnić lepsze warunki finansowania gospodarki europejskiej, zarówno dla gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorstw, które nadal w dużej mierze zależne są od kredytów bankowych, aby zachęcić do inwestycji i tworzenia miejsc pracy, a zarazem wnieść wkład w odporność gospodarki europejskiej i pobudzić zieloną transformację; podkreśla, że w celu ukończenia budowy unii rynków kapitałowych konieczne jest zapewnienie proporcjonalności przyjętych przepisów i ochrony klientów detalicznych; z zadowoleniem odnotowuje wnioski ustawodawcze zaprezentowane 25 listopada 2021 r., dotyczące dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych; apeluje do Komisji i europejskich urzędów nadzoru, aby oceniły potrzebę lepszego uregulowania sektora działalności parabankowej i w stosownych przypadkach przedstawiły wnioski ustawodawcze oraz stale monitorowały odporność rynków kapitałowych;
9. z zadowoleniem przyjmuje priorytety nadzorcze EBC na lata 2022–2024, do których należą: 1) wyjście z pandemii w dobrym stanie, (2) wykorzystanie okazji do zaradzenia słabościom strukturalnym za pomocą skutecznych strategii cyfryzacji i lepszego zarządzania oraz (3) zaradzenie pojawiającym się zagrożeniom, w tym zagrożeniom związanym z klimatem, środowiskiem, IT i cyberbezpieczeństwem; odnotowuje, że w ostatnich latach sektor bankowy podjął szereg działań w celu sprostania tym wyzwaniom, i docenia osiągnięte wyniki; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zmniejszenie zagregowanych wskaźników kredytów zagrożonych; podkreśla, że nadzorcy unijni i krajowi muszą ściśle monitorować ryzyko w związku z wycofywaniem nadzwyczajnych publicznych środków wsparcia; podkreśla, że ważne jest ostrożne zarządzanie ryzykiem i tworzenie odpowiednich rezerw; przypomina, że zmniejszenie i podział ryzyka w sektorze bankowym przyczyniłyby się do powstania stabilniejszej, silnej i zorientowanej na wzrost gospodarczy unii bankowej;
10. popiera trwające prace nad wdrożeniem przepisów pakietu Bazylea III i w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję 27 października 2021 r. ustawodawczy pakiet bankowy; uważa, że w procesie wdrażania UE musi zapewnić pełne dostosowanie do standardów bazylejskich, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, oraz, w stosownych przypadkach, szanować specyfikę i różnorodność unijnego sektora bankowego, dbając zarazem o to, by banki UE były nadal w stanie konkurować ze swoimi globalnymi konkurentami;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że sektor bankowy dostosowuje się do wyzwań i możliwości związanych z cyfryzacją, co pozwoli bankom lepiej obsługiwać klientów, oferować nowe produkty i zapewnić możliwości zwiększenia efektywności kosztowej; podkreśla, że sektor bankowy jest szczególnie narażony na cyberataki; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w odniesieniu do wniosków dotyczących rozporządzenia i dyrektywy w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego oraz dyrektywy w sprawie środków na rzecz wspólnego wysokiego poziomu cyberbezpieczeństwa w całej Unii, uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (NIS 2.0), które stanowią podstawę ram regulacyjnych ułatwiających walkę z cyberprzestępczością w sektorze bankowym; wzywa europejskie urzędy

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

nadzoru i ENISA do wzmoczenia wysiłków na rzecz monitorowania i ograniczania ryzyka związanego z zewnętrznymi dostawcami usług ICT spoza UE; podkreśla potrzebę dalszych inwestycji i badań w celu opracowania innowacyjnych sposobów wzmocnienia cyberbezpieczeństwa sektora bankowego; uważa, że priorytetem powinno być bezpieczeństwo klientów, stabilność oraz integralność finansowa oraz neutralność technologiczna; apeluje o promowanie włączenia finansowego, zwłaszcza najsłabszych grup o niskim poziomie umiejętności cyfrowych lub wiedzy finansowej; z zadowoleniem odnotowuje postępy w pracach nad pakietem dotyczącym finansów cyfrowych; podkreśla, że banki powinny utrzymać rozbudowane osobiste kanały dystrybucji usług bankowych, zwłaszcza na obszarach wiejskich; z zainteresowaniem przyjmuje prace nad cyfrowym euro, które funkcjonowałyby równoległe z gotówką; zwraca się do EBC o rozważenie w przyszłych pracach potencjalnego wpływu cyfrowego euro na płatności, zdolność banków do udzielania pożyczek i stabilność finansową;

12. przypomina, że podstawą współpracy między Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym a brytyjskim Urzędem Nadzoru Finansowego jest protokół ustaleń między EBC a władzami Zjednoczonego Królestwa, który wszedł w życie 1 stycznia 2021 r.; odnotowuje, że Komisja niedawno ogłosiła przedłużenie tymczasowego zezwolenia, umożliwiające unijnym bankom i zarządzającym funduszami na korzystanie z brytyjskich izb rozliczeniowych, co pozwoli uniknąć ewentualnych krótkoterminowych zjawisk nagłych spadków; wzywa Komisję do podjęcia kroków w celu ułatwienia większej liczby rozliczeń w UE w perspektywie średnioterminowej;

13. wyraża ubolewanie, że nie zapewniono pełnej równowagi płci w instytucjach i organach finansowych UE, a w szczególności że kobiety nadal są niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach kierowniczych w sektorze bankowości i usług finansowych; uważa, że rekrutacja kandydatów do instytucji i organów finansowych UE powinna opierać się na kryteriach doświadczenia, różnorodności i kwalifikacji, aby zapewnić jak najsprawniejsze funkcjonowanie danej instytucji lub danego organu; wzywa rządy oraz wszystkie instytucje i organy do przedstawiania zrównoważonych pod względem płci list kandydatów do wszelkich przyszłych nominacji na stanowiska w organach UE i ponawia swoje zobowiązanie do nieuwzględniania list kandydatów, na których nie przestrzegano zasady równowagi płci; wyraża głębokie ubolewanie, że rozpatrywana przez Eurogrupę lista kandydatów do Rady Dyrektorów Europejskiego Mechanizmu Stabilności na kolejną kadencję nie zawiera ani jednej kobiety; podkreśla, że równowaga płci w zarządach i wśród pracowników przynosi korzyści zarówno społeczne, jak i gospodarcze; apeluje do instytucji finansowych, aby regularnie aktualizowały swoje polityki różnorodności i włączenia społecznego oraz aby pomagały promować zdrową kulturę pracy, w której priorytetowo traktuje się inkluzywność;

Nadzór

14. wzywa EBC, EUNB i ERRS do uważnego monitorowania zagrożeń dla sektora bankowego wynikających z napaści Rosji na Ukrainę i jej skutków gospodarczych; zwraca uwagę na potrzebę rozważenia różnych scenariuszy i przygotowania się na różne możliwe warianty;

15. uważa, że zarządzanie ryzykiem kredytowym, monitorowanie i zmniejszenie liczby kredytów zagrożonych nadal powinno być jednym z głównych priorytetów; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że łączny wskaźnik kredytów zagrożonych w strefie euro spadł jeszcze bardziej do 2,17 % w trzecim kwartale 2021 r.; zauważa, że choć obecnie sytuacja jest stabilna, należy ją uważnie monitorować, biorąc pod uwagę stopniowe wycofywanie środków nadzwyczajnych; zwraca uwagę na znaczenie zgodności z wymogami ostrożnościowymi, wczesnej identyfikacji kredytów zagrożonych i proaktywnego zarządzania nimi oraz tworzenia odpowiednich rezerw; podkreśla potrzebę współpracy z dłużnikami znajdującymi się w trudnej sytuacji, doceniając rozwiązania wdrożone w tym zakresie przez sektor bankowy w czasie pandemii (jak np. moratorium na spłatę kredytów); z zadowoleniem wita przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2167 z 24 listopada 2021 r. w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów⁽³⁷⁾, która pomoże zmniejszyć liczbę kredytów zagrożonych w bilansach unijnych banków i wesprze rynek wtórny kredytów zagrożonych;

16. zwraca uwagę na wysoki poziom długu państwowego w bilansach wielu banków w unii bankowej; odnotowuje prace Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego dotyczące ryzyka związanego z niewypłacalnością państwa i podkreśla, że kwestia traktowania regulacyjnego ekspozycji na dług państwowy wymaga dogłębnej analizy na forach międzynarodowych, z uwzględnieniem konsekwencji różnych podejść, oraz że wdrożenie rozwiązania w UE powinno być spójne ze standardami międzynarodowymi; uważa, że wszelkie potencjalne rozwiązania powinny być wyważone

⁽³⁷⁾ Dz.U. L 438 z 8.12.2021, s. 1.

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

i sprawiedliwie traktować wszystkie państwa członkowskie UE, a zarazem zapewniać wystarczającą płynność na rynkach długu państwowego; podkreśla, że utworzenie bezpiecznego składnika aktywów UE mogłoby przyczynić się do złagodzenia negatywnych skutków powiązań między państwami a krajowymi sektorami bankowymi; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje utworzenie instrumentu Next Generation EU, który zapewnia europejskie aktywa niskiego ryzyka;

17. uważa, że przejście na gospodarkę bezemisijną niesie ze sobą wielki potencjał wzrostu gospodarczego w szeregu różnych sektorów; zauważa, że taka transformacja wymaga ogromnych inwestycji ze strony sektora publicznego i prywatnego, ale, jak przyznał również EBC, jej koszt będzie niższy niż koszt niepodjęcia działań; podkreśla znaczenie sektora bankowego, jeżeli chodzi o pomoc w finansowaniu przejścia na gospodarkę bezemisijną i zadbanie o to, by UE była w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań środowiskowych; zwraca się do banków o uwzględnienie tych kwestii w swoich planach transformacji; podkreśla, że ważne dla takiego przedsięwzięcia jest rozporządzenie w sprawie systematyki⁽³⁸⁾ i że jego wdrażanie powinno być zgodne z celami porozumienia paryskiego i Europejskiego Zielonego Ładu; wyraża zaniepokojenie, że ryzyko związane z klimatem w bilansach banków może z czasem postawić banki w trudnej sytuacji finansowej; uważa, że ryzyko to należy ograniczyć, aby zapobiec upadłości banków; apeluje o zapewnienie bankom jasnych wytycznych w tym zakresie, opartych na twardych danych ekonomicznych; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego na rzecz zapewnienia bankom wytycznych i jasnych reguł dotyczących samodzielnej oceny ryzyka związanego z klimatem i ryzyka środowiskowego; przypomina, że w 2021 r. EBC zakończył pierwszą w historii szeroko zakrojoną ocenę zarządzania ryzykiem związanym z klimatem i ryzykiem środowiskowym w bankach UE, i z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie EBC do przeprowadzenia w 2022 r. testów warunków skrajnych związanych z klimatem, które stanowią ważny element przeciwdziałania ryzyku związanemu z klimatem; apeluje, aby takie testy opierały się na realistycznych danych i założeniach; wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby kredytów zagrożonych, związanym z osieroconymi inwestycjami w paliwa kopalne; apeluje o wczesną identyfikację takich aktywów zagrożonych i proaktywne zarządzanie nimi; zachęca Jednolity Mechanizm Nadzorczy do kontynuacji i intensyfikacji prac w tym kierunku; wzywa do odpowiedniego włączenia ryzyka środowiskowego i ryzyka związanego z transformacją do modeli ratingu kredytowego; podkreśla potrzebę dalszych usprawnień pod względem ujawniania przez banki ryzyka związanego z klimatem i ryzyka środowiskowego, a także poprawy pod względem ujawniania przez podmioty strategii transformacji w celu ułatwienia bankom i nadzorcom oceny ryzyka; apeluje do banków, aby przy ocenie swojego ryzyka związanego z klimatem przyjmowały perspektywę podwójnej istotności; podkreśla znaczenie jasnych przepisów dla zapobiegania pseudoekologicznemu marketingowi; zwraca uwagę na nowe wyzwania, zagrożenia i możliwości dla sektora bankowego związane z transformacją ekologiczną;

18. przypomina, że w ocenie obecnej sytuacji banków należy wziąć pod uwagę wpływ środków specjalnych wprowadzonych podczas pandemii przez rządy poszczególnych Państw Członkowskich; odnotowuje przegląd stabilności finansowej z 17 listopada 2021 r., w którym EBC stwierdza, że mogą upłynąć jeszcze dwa lata, zanim odczujemy pełne skutki pandemii, jeżeli chodzi o jakość aktywów bankowych;

19. podkreśla, że stopy procentowe oferowane gospodarstwom domowym i MŚP w państwach członkowskich są bardzo zróżnicowane; apeluje do Komisji i organów nadzoru bankowego o rozważenie środków zmniejszających obciążenia dla osób posiadających kredyty hipoteczne i MŚP w państwach członkowskich, w których stopy są wyższe, aby zagwarantować wszystkim obywatelom i przedsiębiorstwom możliwość dostępu do bardzo potrzebnego kapitału po uczciwych i konkurencyjnych stawkach;

20. odnotowuje tendencję do coraz większej konsolidacji w sektorze bankowym w Europie w ostatnich latach i zauważa, że aktywność uniijnych banków w zakresie połączeń i przejęć w 2021 r. prawdopodobnie przewyższy poziomy notowane w 2020 i 2019 r. ze względu na szereg czynników, w tym presję kosztową, niskie stopy procentowe i cyfryzację⁽³⁹⁾; zwraca uwagę na możliwe korzyści płynące z konsolidacji bankowej, takie jak na przykład rozwiązanie problemu niskiej rentowności, nadwyżki mocy produkcyjnych i fragmentacji sektora bankowego, ale dostrzega również możliwe negatywne skutki konsolidacji i wyzwania stojące przed nadzorem bankowym ze strony dużych instytucji o znaczeniu systemowym, których ewentualne problemy mogą mieć wpływ na stabilność finansową w wielu jurysdykcjach; z zadowoleniem przyjmuje przewodnik EBC w sprawie podejścia nadzorczego do konsolidacji w sektorze bankowym, w którym określono oczekiwania nadzorcze dotyczące projektów konsolidacyjnych⁽⁴⁰⁾; podkreśla korzyści płynące ze zróżnicowanego i konkurencyjnego sektora bankowego w Europie, składającego się z banków o różnych modelach biznesowych, strukturach prawnych i rozmiarach;

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088, Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13.

⁽³⁹⁾ <https://www.spglobal.com/marketintelligence/en/news-insights/blog/a-new-dawn-for-european-bank-ma-top-5-trends>

⁽⁴⁰⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2021/html/ssm.pr210112~920b511a1c.en.html>

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

21. zwraca uwagę na problemy i wyzwania związane z kwestiami dotyczącymi państw pochodzenia i państw przyjmujących; zauważa, że wzmocnienie integracji transgranicznej i umożliwienie większej elastyczności w przepływie kapitału między grupami bankowymi, przy jednoczesnym uwzględnianiu profili ryzyka jednostek zależnych, wymaga wiarygodnych i skutecznych zabezpieczeń dla przyjmujących państw członkowskich, przede wszystkim w celu zapewnienia wsparcia dla znaczących jednostek zależnych w trudnych sytuacjach; podkreśla, że dokończenie budowy unii bankowej ma zasadnicze znaczenie dla rozwiązania kwestii dotyczących relacji pomiędzy państwem macierzystym a państwem przyjmującym; podkreśla, że potrzebne są usprawnienia w transgranicznym świadczeniu usług, aby utworzyć prawdziwie ogólnounijny sektor bankowy oraz aby poprawić jego konkurencyjność;

22. podkreśla potrzebę dobrze funkcjonującego jednolitego rynku detalicznych usług finansowych; wzywa Komisję do dokonania oceny przeszkód i barier dla konsumentów, które powstają przy transgranicznym korzystaniu z produktów bankowości detalicznej, takich jak kredyty hipoteczne, oraz do zaproponowania rozwiązań zapewniających konsumentom możliwość korzystania z detalicznych usług finansowych w wymiarze transgranicznym;

23. podkreśla potrzebę skutecznego nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy, gdyż istniejące ramy nadal cechują się szeregiem niedociągnięć; ubolewa, że jeszcze nie wszystkie państwa członkowskie dokonały pełnej transpozycji piątej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy⁽⁴¹⁾, i przypomina o potrzebie lepszej koordynacji działań jednostek analityki finansowej w całej Unii; podkreśla, że banki pełnią rolę strażników dostępu w walce z praniem pieniędzy i w związku z tym muszą posiadać solidne ramy zarządzania ryzykiem i być skutecznie nadzorowane, oraz wskazuje na potrzebę współpracy i koordynacji między organami nadzoru ostrożnościowego, organami nadzoru ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i jednostkami analityki finansowej; odnotowuje wysiłki EBC podejmowane w ciągu ostatnich dwóch lat w celu zwiększenia wymiany informacji pomiędzy Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym a organami nadzorującymi przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie przez Komisję pakietu wniosków dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i apeluje o szybkie porozumienie w sprawie wszystkich wniosków; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności propozycję utworzenia nowego Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA), który będzie bezpośrednio nadzorować niektóre banki i koordynować wdrażanie przez państwa członkowskie przepisów w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu; podkreśla, że jeśli AMLA ma być naprawdę skuteczny, musi dysponować odpowiednimi zasobami; podkreśla znaczenie silnych ram przeciwdziałania praniu pieniędzy w kontekście rosyjskiej agresji na Ukrainę oraz potrzebę zapewnienia skuteczności sankcji;

24. domaga się lepszych standardów przejrzystości nadzoru bankowego, na przykład w zakresie wyników przeglądu nadzorczego i procesu oceny, które mogą zwiększyć zaufanie do rynków kapitałowych i finansowych, a także zapewnić spójne traktowanie we wszystkich państwach członkowskich; ubolewa nad faktem, że wymogi dotyczące oceny kompetencji i reputacji członków organów zarządzających instytucji kredytowych nie są wdrażane jednolicie w poszczególnych państwach członkowskich;

25. podkreśla, że ostatecznymi beneficjentami unii bankowej powinni być konsumenci i przedsiębiorstwa w gospodarce realnej; podkreśla znaczenie wzmocnienia ochrony konsumentów i inwestorów przed nadużyciami, szkodliwymi praktykami i szkodliwymi produktami; upomina się o zapewnienie konsumentom dostępu do detalicznych transgranicznych usług finansowych; zauważa, że pomimo surowych przepisów UE w dziedzinie ochrony konsumentów, przepisy krajowe wdrażające europejskie wymogi dotyczące ochrony konsumentów różnią się w obrębie unii bankowej, w związku z tym wymagana jest dalsza harmonizacja;

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

26. z zadowoleniem przyjmuje działalność SRB w 2021 r.; z zadowoleniem odnotowuje, że banki podlegające kompetencjom SRB poczyniły ogółem spore postępy w kierunku możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pod względem budowy zdolności do pokrycia strat; odnotowuje program prac SRB na nadchodzące lata, który zakłada umożliwienie do 2023 r. skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich banków podlegających kompetencjom SRB;

27. przypomina o ważnej roli, jaką odgrywa jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zapewnianiu stabilności i jasności sektorowi bankowemu, inwestorom i konsumentom oraz w ochronie podatników; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie mechanizmu ochronnego w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w 2022 r., dwa lata przed pierwotnie przewidywanym terminem, w formie linii kredytu odnawialnego z EMS, co zapewnia siatkę bezpieczeństwa dla zorganizowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków w unii bankowej; podkreśla, jak ważny jest jednolity fundusz restrukturyzacji dla ram zarządzania kryzysowego, a także jako ważny krok w kierunku dokończenia budowy unii bankowej;

28. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez SRB w odniesieniu do Sberbanku; podkreśla potrzebę szybkiej i odpowiedniej reakcji w przypadku poważnego zagrożenia dla unijnego sektora bankowego i stabilności finansowej spowodowanego skutkami agresji Rosji na Ukrainę;

⁽⁴¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43).

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

29. popiera przegląd i wyjaśnienie kryteriów oceny interesu publicznego, tak aby jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji był stosowany w sposób bardziej spójny i przewidywalny oraz opierał się na obiektywnych progach; wzywa do przeprowadzenia badania na temat potrzeby dostosowania konkretnych aspektów prawa upadłościowego, również w celu określenia kontrfaktycznego scenariusza upadłościowego w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby dostosować zachęty i zapewnić równe warunków działania; odnotowuje, że ważne jest przyjęcie przez SRB proporcjonalnego podejścia do banków pod względem ustalania dla nich minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL); zauważa, że aby plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w pełni zgodne z wymogami prawa, SRB musi przedstawić kompleksową ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego banku;

30. popiera pomysł rozważenia roli planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy w ramach zarządzania kryzysowego, tak aby kalibracja MREL i wkładów banków w poszczególne sieci bezpieczeństwa była rzeczywiście oparta na ryzyku, odzwierciedlając prawdopodobieństwo i skalę wykorzystania tych sieci bezpieczeństwa w ramach preferowanej strategii zarządzania kryzysowego;

31. przyznaje, że alternatywne środki w ramach systemów gwarancji depozytów mające na celu finansowanie transferów portfela depozytów mogą odgrywać ważną rolę w przypadkach niewypłacalności, w szczególności w przypadku małych i średnich banków, o ile podlegają one tym samym warunkom co w przypadku transferów portfela depozytów w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nie osłabiają ochrony deponentów, a system gwarancji depozytów jest wystarczająco finansowany, jako sposób na zminimalizowanie składek podatników i utraty wartości oraz zapewnienie stabilności finansowej, a w innych przypadkach mogą również wypełnić lukę między warunkiem umorzenia lub konwersji długu na poziomie 8 % w celu uzyskania dostępu do funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a rzeczywistą zdolnością banku do pokrywania strat, z wyłączeniem depozytów, które mają zostać przeniesione; podkreśla, że takie interwencje powinny podlegać rygorystycznemu stosowaniu testu najmniejszych kosztów; w związku z tym wzywa Komisję do jaśniejszego sformułowania zasady najmniejszych kosztów oraz warunków korzystania ze środków z systemów gwarancji depozytów; podkreśla jednak, że w takich przypadkach konieczne może być dokonanie przeglądu zasad pomocy państwa w celu zachowania spójnych ram;

32. popiera przegląd zasad pomocy państwa, w tym komunikatu bankowego Komisji z 30 lipca 2013 r.⁽⁴²⁾, w celu zapewnienia ich spójności z ramami jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmniejszenia różnic między zasadami pomocy państwa w obszarze wsparcia na likwidację a systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z dyrektywą w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽⁴³⁾; podkreśla, że jednym z celów takiej aktualizacji powinno być umożliwienie szybkich i skutecznych interwencji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w ramach alternatywnego systemu likwidacji oraz ograniczenie zachęt do unikania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub likwidacji, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencji i integralności unii bankowej;

33. z zadowoleniem przyjmuje wstępne porozumienie między Radą i Parlamentem w sprawie wniosku dotyczącego tzw. „połączenia łańcuchowego”, który ma służyć usprawnieniu ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i stworzeniu równych warunków działania w zakresie nadzoru dla różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Gwarantowanie depozytów

34. przypomina, że Jednolity Mechanizm Nadzorczy i jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji funkcjonują w ramach unii bankowej, podczas gdy systemy gwarancji depozytów działają i są finansowane obecnie na szczeblu krajowym; zwraca uwagę, że wdrożenie dyrektywy w sprawie gwarancji depozytów, gwarantującej depozyty bankowe do wysokości 100 000 EUR, zapewnia deponentom podstawowy poziom ochrony; podkreśla, że ważne jest, by deponenti w całej unii bankowej cieszyli się takim samym poziomem skutecznej ochrony swoich oszczędności, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich bank; podkreśla, że EDIS poprawiłby ochronę deponentów w UE, zwiększyłby ich zaufanie do sektora bankowego oraz pomógłby wzmocnić unię bankową poprzez ograniczenie powiązań między państwami a bankami; z zadowoleniem odnotowuje uwzględnienie wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego EDIS we wspólnym oświadczeniu instytucji UE określającym główne priorytety ustawodawcze na 2022 r.;

35. przypomina, że Parlament jest współprawodawcą, jeżeli chodzi o przepisy dotyczące EDIS, i że należy uwzględnić stanowisko Parlamentu w tej sprawie; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie wysiłków Eurogrupy na rzecz postępów w realizacji unii bankowej w celu osiągnięcia porozumienia dotyczącego poszczególnych prac i dokumentów, w tym EDIS; ponownie podkreśla zobowiązanie Parlamentu do działania na rzecz porozumienia w sprawie EDIS oraz do dalszego wsparcia niezbędnych działań ograniczających ryzyko;

⁽⁴²⁾ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

Wtorek, 5 lipca 2022 r.

36. odnotowuje oświadczenie przyjęte przez Eurogrupę na posiedzeniu 16 grudnia 2021 r., w którym przypomina ona o swoim pełnym zaangażowaniu politycznym na rzecz unii bankowej i apeluje o ograniczony w czasie plan prac zmierzających do dokończenia budowy unii bankowej; prosi, by informowano go na bieżąco o dyskusjach toczących się na szczeblu Eurogrupy i grupy roboczej wysokiego szczebla ds. EDIS; wyraża ubolewanie, że państwa członkowskie nadal działają poza ramami UE, podważając rolę Parlamentu jako współprawodawcy w odniesieniu do EDIS;

37. podkreśla znaczenie proporcjonalności ryzyka we wkładach do systemów gwarancji depozytów; ostrzega, że brak podejścia opartego na ryzyku może stwarzać ryzyko pokusy nadużycia i unikania wnoszenia wkładu, prowadząc do subsydiowania spekulacyjnych modeli biznesowych przez modele konserwatywne; podkreśla, że wkłady do przyszłego EDIS muszą być również proporcjonalne do ryzyka; zwraca uwagę, że ryzyko niesystematyczne w poszczególnych instytucjach nadal różni się w ramach unii bankowej; ponownie podkreśla, że wszyscy członkowie unii bankowej powinni dokonać transpozycji dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, aby zapewnić jednolite ograniczenie ryzyka w całej unii bankowej;

38. zwraca uwagę, że wszelka dalsza harmonizacja systemów gwarantowania depozytów powinna wzmocnić stabilność finansową systemu bankowego UE i przewidywać jasne zasady uczestnictwa lub braku uczestnictwa państw członkowskich spoza strefy euro;

39. popiera aktualizację ram zarządzania kryzysowego; podkreśla, że przewidywane ukierunkowane korekty w systemie zarządzania kryzysowego powinny poprawić jego spójność, wiarygodność i skuteczność;

o

o o

40. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, wszystkim bankom będącym członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego oraz Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.
